

بررسی اثر سیاست‌های حمایتی دولت بر مولفه‌های اقتصادی برنج در ایران

چیمین صیادی^{۱*}، علیرضا کرباسی^۲، محمود قربانی^۲، محمود صبحی^۲

۱- کارشناس ارشد، اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- استاد، اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

پست الکترونیک نویسنده مسئول: chiman.sdi@gmail.com

چکیده

در ایران دولت برای حمایت از تولیدکنندگان بخش کشاورزی از سیاست‌های مختلف حمایتی استفاده می‌نماید. با توجه به اینکه برنج، محصولی اساسی در کشور می‌باشد در این مطالعه به کمک روش حداقل مربعات سه مرحله‌ای تاثیر معیار کلی حمایت و تعرفه‌ی واردات برنج، به عنوان دو سیاست عمده‌ی دولت در بازار برنج، بر واردات، صادرات، تولید و مصرف برنج برای سال‌های ۹۳-۱۳۷۲ سنجیده شد. نتایج برآورد الگو نشان می‌دهد سیاست تعرفه‌ی اثر معنی‌داری بر واردات، صادرات و تولید محصول برنج در ایران دارد بطوریکه اثر این سیاست بر واردات $0/08-$ ، بر صادرات $0/79-$ و بر تولید $0/04+$ است. اثر معیار کلی حمایت بر واردات، صادرات، تولید و مصرف به ترتیب برابر $0/06-$ ، $0/16-$ ، $0/01+$ و $0/01+$ بی‌معنی است. لذا پیشنهاد می‌شود اگر سیاست‌گذاران قصد برنامه‌ریزی برای کنترل واردات، صادرات، تولید و مصرف برنج را دارند، از ابزار تعرفه، که کارآمدتر است، استفاده کنند.

کلید واژه‌ها: معیار کلی حمایت، برنج، تعرفه، ایران

مقدمه

برنج از غلات مهم مصرفی انسان است و در بین غلات تنها محصولی است که منحصرًا برای انسان کشت می‌شود. این محصول، همچنین ماده غذایی بسیار مهمی در تأمین امنیت غذایی خانوارها به شمار می‌رود. قاره آسیا ۹۰ درصد از تولید و ۸۵ درصد از مصرف برنج را به خود اختصاص داده است (OECD-FAO Agricultural statics, 2015). در ایران پس از گندم، برنج دومین محصول کشاورزی پر مصرف می‌باشد که مصرف آن پس از دهه ۵۰ افزایش چشمگیری یافته است بطوریکه امروزه برنج یکی از عمده‌ترین اقلام سبد مصرفی خانوارهای ایرانی است و در ردیف کالاهای اساسی و ضروری قرار گرفته است. با افزایش درآمدهای نفتی در اوایل دهه پنجاه در ایران، واردات بسیاری از محصولات کشاورزی از جمله برنج افزایش یافت و این محصول در سبد غذایی خانوار اهمیت ویژه‌ای پیدا نمود، بدین ترتیب مصرف سرانه برنج رو به افزایش گذاشت (اردستانی و همکاران، ۱۳۹۱، ۳۷).

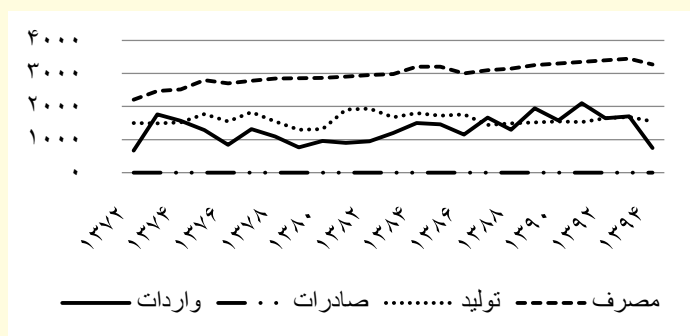
رشد جمعیت و افزایش رشد مصرف سرانه برنج سبب شده است تا تولید داخلی برنج پاسخگوی نیاز داخلی نباشد و همه ساله مقادیر زیادی برنج وارد شود. بنابراین تأمین و توزیع آن جزو دغدغه‌های اصلی دولت می‌باشد. از طرفی به دلیل هزینه بالای تولید

و عدم مزیت نسبی تولید آن در داخل، ایران یکی از واردکنندگان عمده این محصول به حساب می‌آید و حدود نیمی از مصرف داخلی از طریق واردات تأمین می‌شود (OECD-FAO Agricultural statics, 2015).

حمایت از بخش کشاورزی بنا به دلایل گوناگون از قبیل ایجاد اشتغال و رونق تولید در صنایع پیشین و پسین، برقراری امنیت غذایی، اساسی بودن برخی از کالاهای کشاورزی در سبد غذایی جامعه، توسعه‌ی روستا و حفظ ساختار روستایی و جلوگیری از مهاجرت به شهرها، حفظ پایداری محیط زیست، کمک به امنیت ملی و استقلال کشور و ارتقاء درآمد کشاورزان حائز اهمیت بوده و در همه‌ی کشورها اعم از توسعه‌یافته و در حال توسعه مطرح است. در ایران نیز همواره سیاست‌هایی در جهت حمایت از کشاورزان و بخش کشاورزی اتخاذ گردیده است.

در نمودار ۱، مقدار مصرف، تولید، صادرات و واردات محصول برنج در سال‌های ۱۳۷۲ تا ۱۳۹۳ آمده است.

شکل ۱. میزان واردات، صادرات، تولید، مصرف برنج در ایران (هزار تن)

بیشترین مقدار مصرف برنج در سال ۱۳۹۳ و کمترین مقدار آن در سال ۱۳۷۲ بوده است. این مسئله نشان‌دهنده نرخ افزایشی مصرف در طی این سال‌ها است. بیشترین مقدار تولید در سال ۱۳۸۲ و کمترین آن در سال ۱۳۷۹ بوده است. رشد تولید طی این سال‌ها روند ثابتی نداشته و با افزایش و کاهش همراه بوده است. بیشترین مقدار صادرات در سال ۱۳۹۰ و کمترین مقدار صادرات که تقریباً صفر بوده در سال ۱۳۸۴ است. البته مقدار صادرات برنج ایران بسیار کم است بطوریکه با مقدار واردات و یا تولید و مصرف آن قابل مقایسه نیست و تقریباً قابل چشم‌پوشی است. حداکثر مقدار واردات برنج در سال ۱۳۹۱ و حداقل واردات برنج در سال ۱۳۷۲ است. با وجود نوسان واردات برنج در طی این سال‌ها، مقدار واردات آن افزایشی است.

در راستای بررسی سیاست‌های حمایتی دولت مطالعات گسترده‌ای در کشور و خارج از کشور انجام شده است.

شهبازی و امجدی (۱۳۹۵) در مطالعه خود سیاست‌های حمایتی از زیربخش دام و طیور در سال‌های برنامه اول تا چهارم (۱۳۶۸-۱۳۸۸) را با کمک شاخص‌های حمایت بازاری (MPS) و حمایت از مصرف‌کننده (CSE) و با استفاده از روش ارائه شده توسط OECD ارزیابی کردند. نتایج برآورد الگوی تقاضا نشان داد سیاست‌های حمایتی از مصرف‌کنندگان اثر متنوعی بر مصرف محصولات دامی و طیور دارد به طوری که اثر این سیاست‌ها بر تقاضای گوشت گاو و گوسفند منفی (۰/۱۳- و ۰/۰۸-) بوده اما در محصول گوشت مرغ (۰/۲۵) و به ویژه شیر (۰/۴۳)، اثر سیاست‌های حمایتی افزایش مصرف این محصولات را در پی داشته

¹Market Price Support

²Consumer Support Estimation

Co-operation and Development

است. باریکانی و شهبازی (۱۳۹۵) در پژوهش خود علاوه بر ارزیابی سیاست‌های حمایتی از تولیدکنندگان و سیاست حمایت یارانه ای از نهاده‌ها (با استفاده از شاخص‌های BP^۴، MPS و PSE^۵) اثر سیاست حمایت یارانه‌ای از نهاده‌ها بر بهره‌وری بخش کشاورزی با استفاده از روش رگرسیونی (OLS^۶) طی سال‌های ۱۳۶۸-۱۳۸۸ (برنامه اول تا چهارم) بررسی کردند. نتایج نشان داد اثر سیاست حمایت یارانه‌ای از نهاده‌ها بر بهره‌وری کل عوامل تولید در کوتاه‌مدت منفی و برابر ۵۹٪ است اما در بلندمدت برابر ۰/۰۲۳ و معنی‌دار می‌باشد. اربان و همکاران (۲۰۱۵)، با استفاده از شاخص محدودیت تجارت مرکانتیلیستی (MTRI) اثرات پرداخت حمایت داخلی را در چارچوب تعادل عمومی اندازه‌گیری کردند. نتایج حاکی از این است که پرداخت‌های حمایتی داخلی، بیشتر از تعرفه و یارانه‌های صادراتی، تجارت را محدود می‌کند. ویرندا و سینگ (۲۰۱۵) عملکرد صادرات کشاورزی کشور هند را قبل و بعد از اجرای سیاست‌های سازمان جهانی تجارت را تجزیه و تحلیل کردند. نتایج نشان داد با اجرای سیاست‌های سازمان تجارت جهانی، نرخ رشد مرکب سالانه صادرات کشاورزی هند هم دارای نرخ رشد مثبت بود و هم نرخ رشد منفی.

هدف این مطالعه بررسی اثر سیاست‌های حمایتی در بازار برنج ایران است، از میان سیاست‌های مختلف دو سیاست که به نوعی شامل سیاست‌های دیگر نیز می‌شود در نظر گرفته شده است. این سیاست‌ها شامل سیاست معیار کلی حمایت (AMS) به عنوان یک سیاست درون مرزی و تعرفه به عنوان یک سیاست مرزی است.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه با استفاده از روش سیستم معادلات همزمان و حداقل مربعات سه مرحله‌ای (3SLS) اثر سیاست‌های حمایتی دولت در بازار برنج ایران بر واردات، صادرات، تولید و مصرف این محصول و با استفاده از نرم‌افزار اقتصادی STATA 14 بررسی شد. در این راستا سیاست‌های معیار کلی حمایت (AMS) و تعرفه، به عنوان دو سیاست عمده دولت در بازار برنج ایران انتخاب شد. داده‌های مورد استفاده در این مطالعه بصورت سری زمانی از سال ۱۳۷۲ تا ۱۳۹۳ می‌باشد. معیار کلی حمایت (AMS) از مطالعه‌ی صیادی (۱۳۹۴) و سایر داده‌ها از آمارنامه‌های گمرک جمهوری اسلامی ایران، سالنامه‌های وزارت جهاد کشاورزی، داده‌های بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و داده‌های فائو استخراج شد. لازم به توضیح است تحریم‌های نفتی از سال ۱۳۷۴ و تحریم‌های بانکی علیه ایران از سال ۱۳۸۵ آغاز شد. در این مطالعه تحریم بانکی به دلیل تاثیری که بر واردات و صادرات کشور دارد به عنوان متغیر دامی در نظر گرفته شد. در این صورت دو حالت قابل تصور است، حالت اول: بدون وجود تحریم بانکی در سال‌های ۷۲ تا ۸۴ و حالت دوم: با وجود تحریم بانکی در سال‌های ۸۵ تا ۹۳.

از روش همبستگی برای بررسی وجود یا عدم وجود رابطه علیت گرنجری بین متغیرهای مربوط به مدل استفاده شد. برای بررسی رابطه علیت دو متغیر با روش همبستگی، می‌بایست هر دو متغیر ایستا باشند. در این حالت متغیرها یا باید در سطح ایستا باشند و یا اینکه ناپایا از یک مرتبه بوده و پس از تفاضل‌گیری و ایستا شدن، وارد الگو گردند. لذا نخست ایستایی متغیرهای مربوطه تعیین گردید و پس

⁴Budget Payment

⁵Producer Support Estimation

⁶Ordinary Least Square

Mercantilist Trade Restrictiveness Index

از آن وجود رابطه علت مورد بررسی قرار گرفت. پس از بررسی ایستایی متغیرها، آزمون‌هایی برای بررسی همخطی، ناهمسانی واریانس، عدم خودهمبستگی بین متغیرها انجام شد. برای انتخاب مدل مناسب نیز ساختارهای مختلف مورد آزمون قرار گرفت پس از بررسی فرم های تابعی مختلف برای برآورد معادلات مدل، مدل لگاریتمی کامل برای همه معادلات انتخاب شد. معیار انتخاب، معیار نیکویی برازش (R^2)، آماره های آکائیک و شوارتز بیزین (AIC و BIC) و تعداد متغیرهای معنی دار و قابل توجیه در معادله بود. و در نهایت پس از انتخاب شکل تابعی مناسب، آزمون‌های فرضیه و تصریح در سیستم معادلات همزمان انجام شد. در نهایت از ۴ رابطه زیر استفاده می‌شود:

$$Im = \alpha_1 + \alpha_2 Pro(-1) + \alpha_3 Cons(-1) + \alpha_4 Im(-1) + \alpha_5 Er + \alpha_6 Trf + \alpha_7 Impdp + \alpha_8 Gdp + \alpha_9 Bc + \alpha_{10} Ex(-1) + \alpha_{11} Ams \quad (1)$$

$$Ex = \beta_1 + \beta_2 Im + \beta_3 Pro(-1) + \beta_4 Cons + \beta_5 Im(-1) + \beta_6 Er + \beta_7 Trf + \beta_8 Bc + \beta_9 Gdp + \beta_{10} Ex(-1) + \beta_{11} Ams \quad (2)$$

$$Pro = \gamma_1 + \gamma_2 Im + \gamma_3 Ex + \gamma_4 Pro(-1) + \gamma_5 Cons(-1) + \gamma_6 Im(-1) + \gamma_7 Trf + \gamma_8 Gdp + \gamma_9 Ex(-1) + \gamma_{10} Rain + \gamma_{11} Ams \quad (3)$$

$$Cons = \delta_1 + \delta_2 Im + \delta_3 Ex + \delta_4 Pro(-1) + \delta_5 Pro + \delta_6 Trf + \delta_7 Impdp + \delta_8 Gdp + \delta_9 Ams \quad (4)$$

متغیرهای موجود در معادلات بالا، در زیر تعریف شده است:

Im : واردات برنج

Ex : صادرات برنج

Gdp : تولید ناخالص داخلی کشور

Pro : تولید برنج

Er : نرخ ارز

$Cons$: مصرف

$Rain$: میزان بارندگی کشور

Gdp : نسبت قیمت جهانی به قیمت داخلی برنج

Bc : متغیر مجازی تحریم

$Impdp$: نسبت قیمت وارداتی به قیمت داخلی برنج

Trf : تعرفه

نتایج و بحث

برنج محصولی ناهمگن و دارای ارقام و واریته‌های مختلف است و با توجه به کیفیت و ارقام متفاوتی که دارد قیمت‌های مختلفی نیز به خود می‌گیرد. به علاوه ارقام مختلف برنج از سایر کشورها هم وارد می‌شود. نتایج و علامت‌ها در تخمین بستگی به غالب بودن اثر هر کدام از آن‌ها دارد. در جدول ۱ نتایج تخمین مدل آمده است.

همانطور که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود ضریب متغیر مصرف با وقفه برابر ۲- و در سطح ۱ درصد معنی‌دار است. این ضریب نشان می‌دهد با افزایش یک درصد مصرف سال قبل، واردات ۲ درصد کاهش می‌یابد. در این مورد، چون مصرف هم از برنج تولید داخل صورت می‌گیرد و هم برنج وارداتی، رابطه‌ی منفی بین مصرف و واردات نشان می‌دهد که بیشتر برنج مصرفی، از تولیدات داخلی بوده است و با افزایش مصرف برنج داخلی، تقاضا برای برنج وارداتی کاهش یافته است. ضریب متغیر نرخ ارز در سطح ۵ درصد معنی‌دار و مقدار آن ۰/۰۶ است. این ضریب نشان می‌دهد هرگاه نرخ واقعی ارز یک درصد افزایش یابد، واردات برنج ۰/۰۶ درصد کاهش می‌یابد. ضریب متغیر تعرفه در سطح ۵ درصد معنی‌دار شده و مقدار آن برابر ۰/۰۸- است که نشان می‌دهد یک درصد افزایش نرخ تعرفه باعث کاهش واردات برنج به میزان ۰/۰۸ درصد می‌شود. یعنی با بالا رفتن نرخ تعرفه، واردات کاهش می‌یابد. ضریب متغیر موهومی تحریم در سطح ۵ درصد معنی‌دار و برابر ۰/۴۳ است که نشان می‌دهد یک درصد افزایش تحریم‌ها باعث افزایش واردات به اندازه‌ی ۰/۴۳ درصد شده است. از نظر تئوری اعمال تحریم‌ها بر یک کشور باید باعث اختلال در سیستم تجاری خارجی کشور گردد ولی با توجه به تحریم‌های بانکی و سایر تحریم‌هایی که کشور ما با آن مواجه بوده است و عملاً برای فروش نفت، که درآمد اصلی دولت و کشور است، مجبور به مبادله‌ی پایاپای (کالا به کالا) نفت هستیم و برنج یکی از کالاهای عمده جهت مبادله بوده است، در این شرایط، افزایش واردات برنج، همراه با تحریم، کاملاً قابل انتظار است. در پایان شاخص کلی حمایت داخلی، دارای تاثیر منفی ولی بی‌معنی بر واردات است. همانگونه که نتایج نشان می‌دهد متغیرهای وقفه‌ی مصرف و تعرفه، تاثیرگذارترین متغیرها بر واردات برنج است.

نتایج معادله‌ی صادرات نشان می‌دهد ضریب تعرفه‌ی واردات در این معادله برابر ۰/۷۹- و در سطح ۵ درصد معنی‌دار است، یعنی یک درصد تغییر در تعرفه‌ی واردات، صادرات را ۰/۷۹ درصد کاهش می‌دهد. ضریب متغیر نسبت جهانی به قیمت داخلی برابر ۱۶/۵- و در سطح ۵ درصد معنی‌دار است. این ضریب نشان می‌دهد که با یک درصد افزایش نسبت جهانی به قیمت داخلی، صادرات ۱۶/۵ درصد کاهش می‌یابد. در اینجا نسبت جهانی به قیمت داخلی بیشترین تاثیر را بر صادرات دارد.

در معادله‌ی تولید، ضریب متغیر صادرات، در سطح ۵ درصد معنی‌دار شده و مقدار آن برابر ۰/۰۵- است. این ضریب نشان می‌دهد وقتی متغیر صادرات یک درصد افزایش یابد، تولید ۰/۰۵ درصد کاهش می‌یابد. با توجه به اینکه مقداری از صادرات برنج ایران، از برنج‌های وارداتی است، پس افزایش صادرات، افزایش صادرات همان برنج‌های وارداتی است نه برنج‌های تولید داخل و در نتیجه باعث افزایش واردات و بطور غیرمستقیم کاهش تولید می‌شود. ضریب متغیر وقفه‌ی مصرف در سطح ۱۰ درصد معنی‌دار شده و مقدار آن برابر ۰/۶۵- است که علامت آن مطابق انتظار نیست ولی با توجه به ویژگی محصول برنج که در ابتدا گفته شد کاملاً قابل توجیه است، زیرا به دلیل اینکه مصرف هم از محصول وارداتی و هم از تولید داخلی است، افزایش مصرف اگر مربوط به افزایش مصرف برنج تولید داخل باشد، تأثیر مثبت روی تولید خواهد داشت و اگر افزایش مصرف مربوط به افزایش مصرف برنج وارداتی باشد، باعث افزایش واردات و در نتیجه کاهش تولید خواهد بود. متغیر شاخص کلی حمایت نیز مثبت ولی بی‌معنی است. در اینجا متغیر نسبت جهانی به قیمت داخلی بیشترین تاثیر را بر تولید دارد.

در معادله مصرف، ضریب واردات در سطح یک درصد معنی دار شده و مقدار آن ۰/۱۳- بدست آمده است. این ضریب نشان می دهد هرگاه واردات یک درصد افزایش یابد مصرف ۰/۱۳ درصد کاهش می یابد. با توجه به اینکه مصرف برنج، هم از تولیدات داخلی و هم از محصولات وارداتی است، انتظار ما برای رابطه ی بین واردات و مصرف بستگی به این دارد که مصرف غالب جامعه از برنج وارداتی است یا داخلی. متغیر شاخص کلی حمایت نیز با وجود مثبت بودن معنی دار نیست. متغیر واردات بر مصرف بیشترین تأثیر را دارد.

بطور کلی همانگونه که نتایج محاسبات نشان می دهد شاخص کلی حمایت تأثیر معنی داری بر واردات، صادرات، تولید و مصرف ندارد ولی تعرفه عامل موثری است که بر روی این متغیرها تأثیر می گذارد، بنابراین سیاستگذاران اگر قصد برنامه ریزی برای کنترل واردات، صادرات، تولید و مصرف برنج را دارند، بهره گیری و استفاده از ابزار تعرفه بسیار کارآمدتر است. با توجه به ویژگی ها و تفاوت های برنج با سایر کالاها و محصولات، برای سیاستگذاری در زمینه ی برنج نمی توان از روابط حاکم بر واردات، تولید و مصرف سایر محصولات و کالاها استفاده کرد و لازم است حتما این روابط بطور خاص بررسی شود. بعلاوه پیشنهاد می گردد اهداف سیاستگذاری با دقت و وضوح بیشتری تعریف گردد. چرا که انتخاب ابزارهای سیاستی کارا تنها پس از شناخت دقیقی هدف سیاستگذار امکان پذیر است. ابزارهای سیاستی در اقتصاد برنج دگرگون شود به نحوی که تجارت خارجی برنج از انحصار دولت خارج گردد و امر واردات برنج به بخش خصوصی واگذار شود. در مقابل دولت با تضمین واقعی خرید محصول به حمایت از تولیدکنندگان برنج در کشور پردازد.

منابع

- ۱- اردستانی، م. کاظم نژاد، م. و امجدی، ا. ۱۳۹۱. بررسی وضعیت اقتصادی و رویکردهای حمایتی برنج در جهان و ایران. انتشارات وزارت جهاد کشاورزی، موسسه پژوهش های برنامه ریزی، اقتصاد کشاورزی و توسعه روستایی- مدیریت امور پردازش یافته های تحقیقاتی و اطلاع رسانی. تهران.
- ۲- باریکانی، ا. و شهبازی، ح. ۱۳۹۵. بررسی اثر سیاست های حمایت یارانه ای از نهاده ها بر بهره وری کل عوامل تولید بخش کشاورزی ایران. فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۲۴ (۹۳): ۲۴۷-۲۶۸.
- ۳- سالنامه آماری سازمان صنعت، معدن و تجارت. سال های مختلف.
- ۴- شهبازی، ح. و امجدی، ا. ۱۳۹۵. اثر سیاست های حمایت از مصرف کنندگان بر توسعه تقاضا در زیر بخش دام و طیور. اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۲۴ (۹۴): ۲۱۳-۲۴۴.
- ۵- صیادی، چ. ۱۳۹۴. بررسی اثر سیاست های حمایتی دولت در بازار برنج ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد. گروه اقتصاد کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد.

6- Virendra, V., Singh, A. 2015. A Comparative Study of Agricultural Exports Pre and Post WTO Regime. International Journal of Engineering and Management Research, 5: 33-36.

7- Urban, K., Brockeier, M., and Jensen, H. 2015. Presented at the 18th Annual Conference on Global Economic Analysis, 17th 19th June 2015, Melbourne, Australia.

The effect of government policies on economic component of rice in Iran

Ch. Sayyadi^{1*}, A. Karbasi², M. Ghorbani² and M. Sabouhi²

- 1- Dept. of agricultural economics, University of Ferdowsi, Mashhad, Iran.
- 2- Dept. of agricultural economics, University of Ferdowsi, Mashhad, Iran.

Corresponding author email: chiman.sdi@gmail.com

Abstract

In Iran, government uses different support policies to support agricultural producers. Tariff is one of the best and common border support tools. Aggregate measurement of support also is calculated to estimate the level of support for WTO member countries and determine their reduction commitments. Given that rice is strategic products in Iran, in this study the impact of aggregate measurement of support and import tariffs for rice, as the two major government policies in the rice market was measured for the period 1993- 2014, using three-stage least squares. The results showed aggregate measurement of support has no significant effect on imports, exports, production and consumption of rice while import tariff policy has a significant effect on these variables. It is suggested if policy-makers want to plan to control the import, export, production and consumption of rice, use of tariffs tools, because this tools is more efficient than general policy support.

Keywords: Aggregate Measurement of Support, Rice, Tariff, Iran